

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 222.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059676128/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdall

Kun Skygge er al Verdens Glands,
Dens Roes kun Lyd af Bielde,
Og fra den bitre Dødningdands
Ei frier Byrd og Vælde;
Den Keiser og, saa stolt og stor,
Hensmuldrede i sorten Jord,
Thi Mand er Muldets Frænde.

Han efterlod en Søn saa spag,
Som Keiser skulde være,
Men Skulderen var alt for svag
Til Kronen høit at bære;
Sit Spir og Sværd han holdt kun slet,
Og holdt han Psalmebogen ret,
Saa holdt han dog ei Tonen.

I Keisergaard det gik saa skiavt,
Der Karlen var begravet,
Og Holger som Norman ei giævt,
Men vildt omfoer paa Havet;
Han foer paa Hav, han goel paa Kyst
Og gjorde, hvad Man kalder lyst,
Ja Kirken stod i Lue.

Dengang det over Lande lød
Alt under Suk og Klage:
Carolus Magnus han er død,
Den Keiser uden Mage,
Da lød det som et Tordenskrald
Alt for en Munk i Klosterhald;
Men hvad vil det vel sige?

Ja, det var ingen Munk engang,
Men kun en Smaaadrenge liden;
Døg i hans Øren hardt det klang
Og huult og hele Tiden:
»Kun Skygge er al Verdens Glands,
»Og Enden er en Dødningdands.«
Veed I, hvad det vil sige?

Ante vocabantur, et vocantur adhuc;

*ipse quidem populus — — — — —
Linte dapes quærit incolitæq. mare;
Pulcher adest facie, vultuq. statuq. decorus,
Unde genus Franci adfore fama refert.*